

דין ודברים

אוניברסיטת חיפה • הפקולטה למשפטים

דין ודברים

כתב עת משפטי בין תחומי

כרך ח • חוברת 2
טבת תשע"ה • ינואר 2015

עורך ראשי

רונן פרי

עורך אורח

טל זירסקי

סגנית עורך

מירב יונג

חברות וחברי המערכת

סמר אבו ורדה, חיים אזולאי, צחי בן עזרא, אילנה גימפלסון, מור גרנות,
אביטל טוביאנה, שי מדרר, אור פיאל, לירן פנחס, דמיטרי פריימן

עריכה לשונית

יהודית ידלין

נבו
הוצאה לאור

כתבי יד יש להגיש ברווח כפול, בפורמט word 97 או 2000 או בפורמט rtf, על פי כללי הציטוט של "דין ודברים".
היקף המאמרים לא יעלה על 20,000 מילים; היקף הערות פסיקה וחקיקה – 10,000 מילים; היקף הארות סטודנט/ית – 7,500 מילים, למעט מקרים מיוחדים בתיאום מראש.
ניתן לשלוח את כתבי היד בדואר אלקטרוני: dinrev@research.haifa.ac.il או בקובץ מודפס ובתקליטון בפורמט האמור, לכתובת:
"דין ודברים", הפקולטה למשפטים, אוניברסיטת חיפה, הר הכרמל, חיפה 31905.
המערכת אינה מתחייבת להחזיר כתבי יד לשולחיהם.

ניתן לרכוש חוברות ולהירשם כמנויים במשרד המערכת:
כתובת: "דין ודברים", הפקולטה למשפטים, אוניברסיטת חיפה,
הר הכרמל, חיפה 31905
דואר אלקטרוני: dinrev@research.haifa.ac.il
כתובת אתר אינטרנט: <http://din-udvarim.haifa.ac.il>
טלפון: 04-8249537
פקס: 04-8249247

רכישת מינויים וחוברות חדשות בנבו הוצאה לאור בע"מ
ת"ד 108 שריגים-ליאון 99835
טל' 02-9992099; פקס' 02-9992088
nevo@nevo.co.il

© הפקולטה למשפטים של אוניברסיטת חיפה
חיפה תשע"ה
ISSN 0792-8521

הפקה: טלי פלד
דפוס: נבו הוצאה לאור
נדפס בישראל

תוכן העניינים

289	דבר העורך
295	על המחברים והמחברות
	ריאיון
297	אלדה אסקלסקי ורומן צ'רני שוויון וצדק על כפות המאזניים: ריאיון עם שופט בית המשפט העליון (בדימוס) אליעזר ריבלין
	מאמרים
345	אסף אבידן הועדת תדרים לשימוש במוצרי צריכה, מחשוב ובקרה ללא רישיון
391	שרון ידין קצר בתקשורת: בין אינטרס ציבורי לאינטרס פרטי ברגולציה של ערוץ עשר
447	רועי ריינזילבר ניטרליות רשת בפלטפורמות סלולריות
491	בנימין שמואלי בין רייטינג לזכויות הילד, בין סופר נני, בית ספר למוסיקה ומאסטר שף ילדים ל-Kid Nation: אסדרת השתתפותם של ילדים בתכניות מציאות (ראליטי)

דין ודברים הוא כתב עת משפטי כללי בעל אוריינטציה רב־תחומית, דהיינו כתב עת שאינו מגביל עצמו לתחומי משפט מסוימים ומחויב לפלורליזם מתודולוגי. מאפיינים אלה מעניקים לנו גמישות רבה בבחירת תכנים בלי התפשרות על איכותם. מדי שנה מוגשים לכתב העת עשרות כתבי יד, פרי עטיהן של חוקרות מובילות של המשפט ושל תחומי דעת אחרים המשיקים למשפט, ואלה עוברים תהליך שיפוט דו־שלבי – פנימי וחיצוני. נוסף על כך יוזם כתב העת, מעת לעת, חוברות סימפוזיון המבוססות על כינוסים שמתקיימים בפקולטה למשפטים של אוניברסיטת חיפה או מתמקדות בנושאים המצויים בתחומי המומחיות והעניין של העורכים. אנו שמחים להעמיד לעיונכם את חוברת ח(2), הכוללת ריאיון עומק עם השופט אליעזר ריבלין לרגל פרישתו לצד כתבי יד שהוצגו בכינוס בנושא הרגולציה של התקשורת הדיגיטלית.

*

מאז היווסדו נהג כתב העת דין ודברים לערוך ריאיון עומק מקצועי עם שופט או שופטת בית המשפט העליון שפרשו לגמלאות זה לא כבר. חוברת זו נפתחת בריאיון שערכו אלה אסקלסקי ורומן צ'רני, בהיותם תלמידי השנה הרביעית בפקולטה למשפטים, עם המשנה לנשיאת בית המשפט העליון בדימוס אליעזר ריבלין לרגל פרישתו מכס השיפוט באביב 2012. בריאיון זה השיב השופט בגילוי לב על שאלות הנוגעות לעשייתו השיפוטית ולענייני השעה. בתחילתו נדונו סוגיות חשובות מן המשפט הציבורי, כגון דוקטרינת הבשלות החוקתית,¹ הזכות החוקתית לחיי משפחה והזכות לשוויון בעקבות חקיקת חוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה),² דוקטרינת הפסילה החוקתית בדיני הראיות³ וניכוי הוצאות השגחה וטיפול בילדים מן ההכנסה החייבת במס.⁴

הואיל ועיקר תרומתו של השופט לפיתוח המשפט הישראלי ניכר בתחומי המשפט הפרטי, ובמיוחד בדיני הנזיקין, מרבית הריאיון הוקדש לתחומים אלה. בין היתר נדונו שאלת מטרתיהם של דיני הנזיקין והיחס בינם לבין ענפי משפט אחרים (ובמיוחד המשפט הפלילי). כמו כן נדונו פסקי דין חשובים של השופט ריבלין בעניין גבולות

- 1 בג"ץ 3429/11 בוגרי התיכון הערבי האורתודוקסי בחיפה נ' שר האוצר (פורסם בנבו, 2012); בג"ץ 3803/11 איגוד הנאמנים בשוק ההון בישראל נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 2012).
- 2 בג"ץ 7052/03 עדאלה המרכז המשפטי לזכויות המיעוט הערבי בישראל נ' שר הפנים, פ"ד סא(2) 202.
- 3 ע"פ 5121/98 יששכרוב נ' התובע הצבאי, פ"ד סא(1) 461.
- 4 ע"א 4243/08 פקיד שומה גוש דן נ' פרי (פורסם בנבו, 2009).

האחריות בעולת הרשלנות, ובכלל זה פסק הדין אלעבד נ' מ"י,⁵ העוסק בחזקת ההתרשלות, הדיון הנוסף בפרשת בית חולים כרמל נ' מלול,⁶ שבו דחה השופט את דוקטרינת הסיבתיות העמומה והניח את היסודות לדוקטרינת ההטיה הנשנית, ופסק הדין לוי נ' שערי צדק⁷ בעניין נזק נפשי עקיף. תרומה חשובה נוספת של השופט ריבלין בהקשר זה היא פסק הדין המונומנטלי בעניין המר נ' עמית.⁸ בפסק דין זה בוטלה עילת התביעה בגין חיים בעוולה, אך נקבע כי הוריו של הקטין שנולד מחמת התרשלות יוכלו לזכות במסגרת תביעתם בגין הולדה בעוולה בפיצוי בגין נזקים שלפחות לכאורה הם לא סבלו כלל, וזאת על מנת שלא להותיר את הקטין בפני שוקת שבורה למחצה.

בשנים האחרונות אנו עדים, לפחות למראית עין, לכרסום בעקרון היסוד של הפיצויים בניזקין, הוא עקרון השבת המצב לקדמותו. לעתים מתבטאת הסטייה מעיקרון זה בפסיקת סכומים העולים על שיעור הנזק, ולעתים בפסיקת סכום הנמוך משיעור הנזק. לעתים ההסבר לסטייה מבוסס על שיקולי צדק חלוקתי, לעתים על שיקולי יעילות ולעתים על שיקולים אחרים. כמה מפסקי הדין החשובים ביותר של השופט ריבלין תרמו להתפתחות מרתקת זו. דוגמה לסטייה מעקרון השבת המצב לקדמותו כלפי מעלה היא פסק הדין בעניין מגדל נ' אבו חנא,⁹ שבו נדון שיעור הפיצוי בגין אבדן כושר השתכרות לילדה ערבייה שנפגעה בתאונת דרכים. הנתבעת טענה כי יש להתחשב בכך שרוב הנשים הערביות אינן עובדות, או עובדות רק עד לנישואיהן, שהשכר הממוצע במגזר הערבי נמוך מן הממוצע הארצי, ושכפרה של התובעת הוא נמוך אף יותר. השופט ריבלין דחה את הטענה. לדבריו, בהערכת הפיצוי לקטין בגין אבדן כושר השתכרות יש להניח שבבגרותו היה מרוויח את השכר הממוצע במשק, וחזקה זו חלה בלי הבדל מין, גזע, דת, השתייכות אתנית או רקע חברתי-כלכלי. פסיקת הפיצוי לילדה לפי השכר הממוצע במשק משקפת שאיפה לצמצום פערים חברתיים ומגשימה אידאולוגיה חלוקתית בת-הגנה. אולם רבים יסכימו כי יש כאן סטייה מעקרון השבת המצב לקדמותו, שכן הפיצוי היה גבוה מתוחלת ההפסד.

דוגמה לסטייה מהעיקרון כלפי מטה היא פסק הדין בעניין פלוני נ' מגדל,¹⁰ שבו אדם שכושר התפקוד המיני שלו נפגע בתאונת דרכים תבע פיצוי בגין עלות שירותי ליווי. השופט ריבלין הסביר כי אדם שתפקודו המיני נפגע יכול לתבוע פיצוי על הנזק הלא ממוני – אבדן ההנאות – לצד פיצוי על הוצאות טיפול רפואי ותרופות. אך לדבריו, אי אפשר לפסוק פיצוי על עלות שירותי ליווי גם אם קיים צורך בהם. למרות חשיבותו של עקרון השבת המצב לקדמותו, שיקולי מדיניות ותקנת הציבור עשויים להצדיק סטייה

5 ע"א 1071/96 עיזבון המנוח אמין פואד אלעבד נאצר נ' מדינת ישראל, פ"ד (4) 337.

6 דנ"א 4693/05 ב"ח כרמל-חיפה נ' עדן מלול (פורסם בנבו, 2010).

7 ע"א 754/05 לוי נ' מרכז רפואי שערי צדק, פ"ד סב (2) 218.

8 ע"א 1326/07 המר נ' עמית (פורסם בנבו, 2012).

9 ע"א 10064/02 "מגדל" חברה לביטוח בע"מ נ' אבו חנא, פ"ד ס (3) 13.

10 ע"א 11152/04 פלוני נ' מגדל חברה לביטוח בע"מ, פ"ד סא (3) 310.

ממנו "אם המצב שאליו חותר הפיצוי כרוך באי-חוקיות או בפגיעה בערכי היסוד של החברה והשיטה". פסיקת פיצוי עבור שירותי ליווי מנוגדת לתקנת הציבור משום שהיא תומכת בעקיפין בתעשיית הזנות המערבת סחר בבני אדם, אלימות ועבירות חמורות אחרות. אם כן, יש לנו כאן הלכה כללית המאפשרת סטייה מעקרון השבת המצב לקדמותו על בסיס שיקולי מדיניות שאינם נוגעים לאינטראקציה בין הצדדים לתביעה אלא להשפעת ההחלטה על צדדים שלישיים. השופט ריבלין התייחס בריאיון, בין היתר לפסקי הדין החשובים הללו.

*

חלקה הארי של החוברת מוקדש למאמרים בנושא הרגולציה של שוק התקשורת. שוק התקשורת הוא בעל חשיבות מרכזית בחיינו. כבמדינות מערביות אחרות, גם כלכלת ישראל נסמכת יותר ויותר על מתן שירותים ועל מוצרי מידע. היכולת להעביר נתונים בצורה מיטבית היא מאבני היסוד של שוק הבנוי על אדני תעסוקה וצמיחה אלו. רשויות שלטון, רשויות מקומיות וגופים פרטיים בישראל ומחוץ לה מבינים כי השקעה בתשתיות תקשורת ובמוצרי מידע מתקדמים מחזירה את עצמה בתוספת מכפילים ניכרים תוך זמן קצר. לפיכך יש חשיבות רבה מאוד בקיומו של שוק תקשורת מפותח. מלבד זאת, ואולי זוהי נקודה שרשויות המדינה אינן מספיק רגישות לה, תשתיות תקשורת מפותחות מקדמות ישירות את זכויות האזרח החוקתיות והדמוקרטיות. תשתיות תקשורת מעצימות את היחיד. הן נותנות לו גישה למידע והזדמנות לביטוי ואף לניהול שיח. הן מאפשרות בדיקה של פעולת הריבון ואף חתירה משותפת תחתיו בעת הצורך וקריאה המונית להחליפו. בכך נבדל שוק התקשורת מתחומי תשתית חשובים אחרים – כמו תעבורה ותעופה – ומצריך התייחסות מיוחדת.

במרכז העולם המורכב של מדיניות התקשורת נמצא הרגולטור. נוכח השינויים המהירים והאתגרים המורכבים המונחים לפתחו הוא חש צורך לפעול, ואכן ראוי שיעשה כן. אך המורכבות הרבה שבפניו מגבירה את הסיכון לטעויות. תפקידה של האקדמיה הוא לנסות ולהציג לפניו, כמו גם לפני אחרים הפועלים בתחום זה, את השיקולים העומדים מאחורי הפעלת אופציות שונות לצד ביקורת שיטתית על דרכים לא רצויות לפעולה. כמו כן חשוב שיתנהל בהקשר זה שיח ציבורי אשר יבחן את פעולת הרגולטור ואף יעניק לו רוח גבית כאשר הדבר ראוי.

עם זאת הציבור אינו מבין את שוק התקשורת ואת פעולות מסדיריו, בוודאי לא על בוריין. לאמתו של דבר, אפילו בין המשפטנים לא רבים בקיאים ברזי התחום. הבנה נכונה ומעמיקה של דיני התקשורת ומדיניותה מצריכה הכרת תחומים שונים, משפטיים ולבר-משפטיים. החוקים רבים, מורכבים ומרובדים. התקנות מסועפות וארוכות. יתר על כן, במקרים רבים הפרטים החשובים הנוגעים להסדרת מדיניות התקשורת אינם נמצאים כלל במקורות המשפטיים האמורים אלא מפורטים בכללים וברישינון שמנסחת המדינה ואשר הגופים המוסדרים כפופים להם. מלבד זאת, אזרח אשר יפנה למסמכי המדיניות

שהרשויות המוסמכות מפרסמות על מנת לנסות ולהבין את נכבי עולם התקשורת, יעמוד מול ניירות עמדה ארוכים ומורכבים, עמוסים בראשי תיבות עלומים ובטרמינולוגיה טכנולוגית. נוסף על הקשיים הללו, כדי להבין עולם משפטי זה נדרשת הכרת המערך החשוב של הזכויות והחובות החוקתיות של מכלול השחקנים בחברה הדמוקרטית – ובמיוחד זכות הקניין וחירויות העיסוק והביטוי של מפעילי שירותי התקשורת והמשתמשים בהם.

הבנת שוק התקשורת מצריכה אף הכרת הטכנולוגיה הרלוונטית, אשר משתנה חדשים לבקרים. כאן עומדת בפני המתעניין ההדיוט שתי סכנות: מחד גיסא, ללא הבנת הטכנולוגיה לא תתאפשר בחירה במדיניות הנכונה, ומאידך גיסא, צלילה עמוקה מדי אל נכבי הטכנולוגיה והתעמקות בפרטיה עלולה למנוע הבנה של המגמות הכלליות שראוי לבחון. התנהלות מעין זו לא תאפשר התמודדות עם סוגיות מדיניות בזמן אמת. ללא הסתכלות כללית ורוחבית אי אפשר לדעת ולהבין מהי התפתחות מבטיחה, ואיזו מגמה בוסרית מדי ופניה כנראה לכישלון.

אם לא די בכל האמור לעיל, כדי להבין את מדיניות התקשורת על בורייה יש צורך בהבנה כלכלית מעמיקה. הכרת מבנה השוק ומגמותיו הכרחית לבחינת היקף הרגולציה הנדרשת בכל זמן והקשר. בשוקי תקשורת מתרחשות תופעות כלכליות מורכבות: בחלקם יש השפעות רשת (network effects); בחלקם פועל מונופול או דואופול; במקרים אחרים יש קשירה (tying) בין מוצרים שונים; לעתים המונופול שיש לחברה אחת (ולו ותיקה) הוא נחזה ומדומה, כלומר אחיזתה של זו בשוק מבוססת על טכנולוגיה אשר עומדת לפנות את מקומה לאחרת במהרה, ואותה חברה דומיננטית עתידה ללכת בדרך כל בשר וטלגרף. הניתוח הכלכלי הרלוונטי לתחומי התקשורת והסדרתה דורש רובד אנליטי נוסף. להשלמתו יש צורך בהבנת הכלכלה הפוליטית (political economy). כאן הכוונה, בין היתר, להכרת הדרכים שבהם גופי הרגולציה, המחוקקים והפוליטיקאים ככלל מגיבים ללחצים ולפיתויים המופעלים עליהם מכיוון השוק המסחרי. דינמיקה זו קיימת ורלוונטית כמובן בכל שוק מוסדר. אולם יש רגליים לסברה כי בשוק התקשורת היא מתקיימת ביתר שאת. זאת לנוכח ריכוזיות השוק, קיומם של שחקנים חוזרים רבים וכמובן המספר המצומצם מאוד של אלה הנמצאים בסוד העניינים ויכולים לפקח על הדרך שבה החתול שומר על השמנת.

לא די בהכרת כל האלמנטים האמורים כפי שהם משתקפים בשוק הישראלי. כדי לדון באתגרי שוק התקשורת ולהתמודד עמם חשוב מאוד ללמוד מהנעשה במדינות אחרות. שוק התקשורת בישראל אמנם מתקדם, אך עדיין מצוי, בהקשרים רבים, לפחות צעד אחד מאחורי מדינות מפותחות אחרות. מדובר במדינות שכבר עברו מחזורי הצלחה וכישלון של רפורמות שונות שבישראל אפילו טרם החלו ליישם. יצירת שווקים סיטונאיים, התמודדות עם שאלות של ניטרליות, הסדרת שוק שידורים דיגיטליים ובניית תמריצים מתאימים לפיתוח תשתיות הן מקצת דוגמאות למקרים מעין אלו שבהם אפשר בהחלט

להיעזר בניסיון האחרים. למרבה הצער, הגופים המסדירים בישראל אינם נעזרים מספיק בחכמתן של מדינות אחרות – שאצלן היא כבר בבחינת חכמה לאחר מעשה. עלינו לקוות שהיבט זה ישתפר בעתיד. מובן שגם את העבודה ההשוואתית יש לבצע בזהירות. יש להביא בחשבון את ההיבטים הייחודיים של כל מדינה. כמו כן יש לבחון את הסוגיות בהסתכלות רחבה ובכך להבטיח שההסתמכות על הבדיקה המשווה איננה נתלית באנקדוטות (שאינן מייצגות את התמונה המלאה במדינה האחרת) ועל כן מגיפולטיבית באופייה.

למרות מורכבות התחום ניתן לומר כי בשנים האחרונות חל שיפור מסוים במידת התעניינותו של הציבור ובנכונותו להתעמק בשוק התקשורת. העיתונים הכלכליים מסקרים את התחום לעומק ובהרחבה, הרגולטורים הופכים בקיאים יותר, וקבוצה הולכת וגדלה של משפטנים מפתחת מומחיות בתחום. ארבעת המאמרים בחוברת זו משקפים את המגמות החדשות. ראשיתם בכינוס ובתחרות אקדמית שהוקדשו לרגולציה של שוק התקשורת. כולם הוגשו בעקבות קול קורא, עברו שיפוט ומיון קפדניים בידי צוות ההיגוי של הכינוס ומתפרסמים כאן לאחר שעברו תיקונים מקיפים על בסיס הערות שקיבלו הכותבים מצוות ההיגוי. הארבעה עוסקים בסוגיות חשובות הקיימות בליבת הדיונים הנוגעים לרגולציה של התקשורת בימינו – כאשר כל אחד מתמודד עם תת-סוגיה שונה.

מאמרו של אסף אבידן, "הועדת תדרים לשימוש במוצרי צריכה, מחשוב ובקרה ללא רישיון", עוסק בסוגיית הרגולציה של הספקטרום האלקטרומגנטי. סוגיה זו מרכזת עניין אקדמי רב בשנים האחרונות מחוץ לישראל. יש המפקפקים בצורך בהסדרה קפדנית של התחום כמקובל היום בשל ההתפתחויות הטכנולוגיות החותרות תחת הנימוק המרכזי לרגולציה האגרסיבית – היות מאגר התדרים משאב במחסור. מדינת ישראל משנה את מדיניותה בהקשר זה בעצלתיים, וראוי לרענן את החשיבה על הנושא בהקדם.

כפי ששמו מעיד עליו, מאמרו של רועי ריינזילבר, "ניטרליות רשת בפלטפורמות סלולריות" עוסק בסוגיית הניטרליות. סוגיה זו עברה מן הספרות האקדמית ליישום תחיקתי, בין היתר במדינת ישראל. הכותב בוחן את הדרכים הראויות להסדרת עיקרון זה במסגרות טכנולוגיות שונות תוך הדגשת ההקשר הסלולרי. האתגר האמתי ביישום עקרון הניטרליות הוא מניעת עקיפתו באמצעות הגדרת שירותים מסוימים כשירותי ערך מוסף חיצוניים ל"אינטרנט" שאינם כפופים לאסדרה. גם על נושא זה יצטרך הגורם המסדיר לתת את הדעת בהקדם.

שני המאמרים הנותרים, מאמרה של שרון ידין, "קצור בתקשורת: בין אינטרס ציבורי לאינטרס פרטי ברגולציה של ערוץ עשר", ומאמרו של בנימין שמואלי, "בין רייטינג לזכויות הילד, בין סופר נני, בית ספר למוסיקה ומאסטר שף ילדים ל-Kid Nation: אסדרת השתתפותם של ילדים בתכניות מציאות (ראליטי)", עוסקים ברגולציה של עולם השידורים הדיגיטליים מכיוונים שונים. הראשון עוסק ברגולציה של השוק והשני ברגולציה של התוכן בהקשר ספציפי חשוב. מדיניות השידורים בישראל נתונה בהתקפה,

מכמה סיבות: הסיבה המעניינת ביותר היא שהמשרדים ה"קלאסיים" – שידורים מעל גלי האתר ובכבלים – מאבדים את נקודת האחיזה המונופוליסטית שלהם. אנו מגלים יותר ויותר אפשרויות לצפייה ברשת אינטרנט פתוחה או מנוהלת. הדבר מוביל להתקפה על המודל הרגולטורי הקיים, אשר כולל חובות רבות מאוד כמו גם רגולציה מדוקדקת באשר לאופי השידורים. עם הזמן נפתח פער ארביטראז' רגולטורי בין כמה מוצרים דומים כשכל אחד כפוף למערכות אחרות. בשנים הקרובות נראה מהלכים שונים לגישור על הפערים הללו.

*

אנו בטוחים כי התכנים המובאים כאן יעשירו את השיח בתחום מדיניות התקשורת בישראל ויסייעו לכל העוסקים בדבר בהתמודדות עם האתגרים המורכבים שבפניהם אנו עומדים. הכינוס, התחרות והענקת הפרסים למאמרים מצטיינים התאפשרו בזכות תרומתה הנדיבה של "קבוצת לייקוס החזקות". אנו מודים מקרב לב לחברה ולמר ישי זלמנוביץ' על התמיכה הנרחבת התורמת לפיתוח תחום משפטי זה. אנו מבקשים להודות לחברות וחברי מערכת "דין ודברים", אשר תרמו תרומה מהותית להשבחת המאמרים ולהכנתם לפרסום. חברות וחברי המערכת של כתב העת נמנים עם התלמידים הטובים ביותר של הפקולטה ונבחרים על פי קריטריון של הצטיינות יתרה ועקיבה. הואיל ומערכת כתב העת הייתה מאז היווסדו הקטנה מבין מערכות כתבי העת המשפטיים בארץ, העומס המושת על כתפי עשרת החברים והחברות גדול יחסית, והם ראויים להוקרה על עמידתם האיתנה. תודתנו נתונה גם להוצאת נבו – ובמיוחד לטלי פלד ולעורכת הלשונית יהודית ידלין, וכמובן לכותבות ולכותבים.

קריאה מהנה ומעניינת,

רונן פרי, עורך ראשי
טל ז'רסקי, עורך אורח